

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztfalyozás	
Szerző:	Várkonyi Margit	Tárgy	351.81
Cím:	Türelmes hónapokkal — a 11 percért	Hely	
Forrás:	Nepszava	Idő	1967.
		Személy	
		Helyszám	
		(Hely)	
		(Idő)	
		(Köt. v. füz.)	
		(Oldal)	

Türelmes hónapokkal 244 — a 11 percért

ELKÖLTÖZOTT talapatáról a fekete ércalak, homokbuckák, kőhalmok, mész és cement került a helyére. Keresnéd, ám másutt áll meg a villamos, korábbi megállóhelyén vágta rohan át a busz. Tétován tekinget a pályaudvarról kilépő, s már most nehezen igazodik el. Pedig a nagy munkából alig egy csekélykét lát még: a következő hónapok ennek sokszorosát hozzák.

Megváltozik a Baross tér, készül Budapest harmadik új aluljárója.

Milyen lesz? Alig-alig tudjuk elképzelni. Mint a legtöbb újnál: csak sejtjük körvonalait, játszadunk az elképzeléssel: »ha majd a mozgólépcsőn megyek a földalattihoz«, »ha a Keleti pénztárcsarnokától egy ugrás lesz a vonat«. Közben tudjuk jól: még sokszor fogunk mérgelődni, amikor eltévedünk, keresve a megálló többször változó helyét, szidni fogunk bennünket — s mi viszont őket — az új meg új kerülőútra terelt gépkocsik vezetői. S nem itt lesz az egyetlen kavargás.

Átépítik a *Soroksári utat*, felüljáró készül a *Hungária körúton*. Készülnek a tervek a Kálvin tér, a Moszkva tér, a Marx tér rendezésére is. A főváros közlekedési bajait orvosló jó néhány elképzelés ölt formát a következő hónapokban, években. Mi, mindannyian, akik járművön vagy anélkül közlekedünk, részesei — s egy kicsit eltűnői is — leszünk ezeknek a nagyszabású munkálatoknak. Jó, ha felkészítjük önmagunkat, ha kissé odafigyelünk arra, ami következik.

KÉTSÉGTELEN, hogy a közlekedés-irányító szervezetek s a közlekedés-rendészet sokat tesz azért, hogy a felbolygatott utak, terek ne okozzanak túlzott zavart; a járművezetők elirányítása, ismételt és ismételt figyelmeztetése az óvatosságra, körütekintésre mindennapos munkájuk során. Ilyen méretű közlekedési változásoknál ez nem is képzelhető másként. Csakhogy itt másról is szó van. Arról, hogy száz- és százezer ember jár naponta az építkezések színhelyén, siet munkába, sétál szabad időben; *Pestre jön a vidéki bevásárolni, érkeznek a külföldi turistákat hozó szerelvények*. Nekik, mindannyiunknak akadályt, veszélyek forrását is jelentik ezek a munkák. Még akkor is, ha bízunk abban, hogy az építővállalatok jó munkával, megfelelő szervezéssel, a tennivalók helyes beosztásával — remélhetőleg! — könnyítenek az építési időszak átvészelésében.

A szokásos és jórészt belénk idegződött közlekedési mód azonban ilyen átépítési munkáknál már *semmiképpen sem elegendő*. Tízszeres figyelemre, hosszán tartó, állandó óvatosságra lesz mindannyiunknak szüksége: az útvonalváltogatások, az irányítóablak cseréje azzal jár, hogy a *közömbös és szórakozott járás-kelés hovatovább életveszélyt okozhat*. A közlekedés mindennapos türelmjátéka a város több pontján bonyolult rejtélyfeladattá válik, amelyet csak hallatlan óvatossággal, a saját és mások testi épségének féltő óvásával lehet megoldani.

AGÉPJÁRMŰVEZETŐKRE különösen vonatkozik ez. Terelőutakra kényszerülnek nemegyszer, ahol már nem szabad a korábbi sebességgel hajtani, sűrűn járt, keskeny utcák forgalmát növelik az áthaladó járművek, *tiltó és korlátozó rendelkezéseket kell új formákban elsajátítaniuk, s egy tévedés most sokszoros veszélyt rejt*. Semmiféle hajtási bravurnak, könnyed szabálytalanságnak nem lehet helye! Megvannak erre természetesen a büntető intézkedések, de nem helyettesíthetik az *egyéni felelősségérzetet*, a mások iránti fokozott törődést.

A fővárosiak kétszer vizsgáztak már nehéz közlekedési leckéből: az Astoria- és az Emke-aluljáró építése jó tananyagul szolgált. Most ezeknél is nagyobb, hosszabban tartó közlekedési változásokra kerül sor. S ha tudunk örülni hónapok kényelmetlensége után az új, szép alkotásoknak, tudjuk most mindannyian elviselni — és segíteni — azt a munkát, amelynek nyomán későbbi esztendeink közlekedési gondjai csökkenhetnek.

IHA MAJD új helyén, végleges talapatán áll ismét a fekete ércalak, *Baross Gábor szobra*, ha a Deák tértől a Fehér útig 11 perc alatt röpit a szerelvény a mélyben — akkor biztosan úgy fogjuk érezni: megérte ez a kényelmetlenséget, a fokozott óvatosságot, a türelmet.

Várkonyi Margit